

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/266/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361374
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6118361374.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČ: 24 785 199, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352 proti Ž. H. K., T. XX.XX.XXXX, W.Í. XXX, o zaplatenie 504,98 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 5Csp/3/2019-103 z 1.4.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalobu žalobcu zamietá a II. zaväzuje žalobcu nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že žalovaná nesúhlasila so žalobou žalobcu, ale túto žiadala zamietnuť a vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu. Ďalej uviedol, aké dokazovanie vykonal a na základe toho rozhodol v zmysle § 107 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poslednú splátku mala zaplatiť 21.11.2016 a od tej doby žalovaná žiadne platby neuhradila. Teda už vtedy žalobca vedel, kto sa na jeho úkor obohatil a aj o výške bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žaloba bola podaná 22.01.2019 prihliadol na vznesené námietky žalovanej ohľadom premlčania nároku žalobcu a na základe toho žalobcovi premlčaný nárok nepriznal a žalobu v celom rozsahu zamietol. Výrok o trovách konania oprel o § 255 ods.1 CSP a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy tohto konania vo výške 100 %, pretože žalovaná mala v konaní plný úspech.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca (č. I. 111-113) z dôvodu uvedeného v § 365 ods.1 písm. d), f) a h) CSP. Okresný súd napadnutý výrok I. rozsudku odôvodnil tým, že vychádzajúc zo skutkových a právnych zistení v predmetnej veci dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť z dôvodu premlčania nároku. Žalobca je toho názoru, že súd pri vykonávaní dostupných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď uviedol že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný. Súd podľa jeho názoru riadne neodôvodnil rozhodnutie, v ktorom jeho žalobu zamietol a on tvrdí, že rozhodnutím súdu došlo odmietnutiu spravodlivosti bez právneho dôvodu na jeho strane z dôvodu, že právne posúdenie veci nieje v súlade s právnym záverom o zamietnutí jeho nároku. Rozhodnutie súdu nespĺňa predpoklady na riadne rozhodnutie z dôvodu, že súd v krátkom odôvodnení svojho právneho záveru v rozsudku uviedol len záver, že nárok je premlčaný, ale svoj záver nedostatočne odôvodnil t.j. len odcitoval § 107 ods.1 OZ. Súd pri zaujatí svojho právneho stanoviska v odôvodnení neuviedol akými právnymi úvahami a akými dôkazmi sa riadil pri rozhodovaní a na základe akých dôkazov nachádzajúcich sa v spise mal preukázané, že je potrebné jeho žalobu zamietnuť. Z uvedených dôvodov považuje rozhodnutie za arbitrárne a za svojvoľné a dokonca popretie zisteného právneho stavu. Je preto toho názoru, že rozhodnutím o zamietnutí žaloby bez náležitého odôvodnenia svojho

právneho názoru a bez jeho opory v právnych normách procesného kódexu došlo k odmietnutiu spravodlivosti v jeho právnej veci a že mu bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces a poukázal na Nález ÚS SR č. I. ÚS 117/07, z ktorého citoval. V napadnutom rozhodnutí tento postup postráda a má za to, že rozhodnutie súdom týmto postupom nebolo vytvorené a takým postupom došlo k denegatio iustitiae. Navrhol, aby odvolací súd spravodlivo vec posúdil o odvolaní a aby odvolací súd v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil „prvostupňovému“ súdu na ďalšie konanie a rozhodovanie. Súčasne súhlasí, aby odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a zároveň si uplatňuje trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci.

4.K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná (č. I. 127), ktorá uviedla, že popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a skutočnosti, ktoré sú v konaní nesporné. Žiada odvolací súd, aby odvolanie žalobcu zamietol z dôvodu, že odvolanie žalobcu sa jej zdá nedôvodné. Súd dostatočne a rozsiahlo odôvodnil svoje rozhodnutie v rozsudku, kde uviedol aj tú skutočnosť, prečo považuje nárok žalobcu za premlčaný. Súd vyčerpávajúcim a dostatočným spôsobom opísal skutočnosti, ktorými aj riadne odôvodnil svoje rozhodnutie. „Prvostupňový“ súd správne postupoval, keď správne právne posúdil skutočnosti ním uznané za nesporné. Tiež správne právne posúdil sporné skutočnosti a aplikoval právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla odvolaciemu súdu, aby potvrdil rozsudok ako vecne správny.

5.K vyjadreniu žalovanej žalobca uviedol (č. I. 134), že v plnom rozsahu zotrúva na skutočnostiach uvedených v podanom odvolaní, kde naďalej považuje napadnutý rozsudok za neodôvodnený a neschopný vyvolávať zamýšľané právne účinky. Nie je možné sa stotožniť s tvrdeniami žalovanej o tom, že súd dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom opísal skutočnosti, o ktoré opiera svoje rozhodnutie. Je nutné zdôrazniť tú skutočnosť, že v napadnutom odvolaní absentujú právne závery súdu, ktoré ho viedli pri rozhodovaní. Súd žiadnym spôsobom nepriblížil a ani neuviedol dôvody, pre ktoré posudzoval nárok v zmysle režimu bezdôvodného obohatenia. Je toho názoru, že v konaní nebola naplnená žiadna zo zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, pričom práve naopak v konaní bolo preukázané poskytnutie finančných prostriedkov ako aj výška vykonaných úhrad. Skutočnosť, že žalovaná uhradila poslednú splátku 21.11.2016 nemôže žiadnym spôsobom zakladať plynutie premlčacej doby bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca v súvislosti s omeškaním žalovaného nepristúpil k odstúpeniu od zmluvy, ktoré by mohlo zakladať nárok titulom bezdôvodného obohatenia. Nakoľko v napadnutom rozsudku absentuje kvalifikované odôvodnenie, takéto rozhodnutie nie je spôsobilým titulom ani z hľadiska súdneho prieskumu, nakoľko ani odvolací súd sa nemôže vyjadriť k absentujúcim právnym záverom, ktorým chýbajú na seba nadväzujúce logické súvislosti. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 5Csp/3/2019-103 z 1.4.2019 ako vecne nesprávny zrušil a vrátil vec na nové prejednanie „prvostupňovému“ súdu.

6.Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla (č. I. 144), že jednoznačne sa prikláňa k právnemu názoru súdu v tom, že dňom ukončenia zmluvy, došlo k zrušeniu zmluvného vzťahu, z ktorého ostala iba pohľadávka. Žalobca, alebo teda dodávateľ mal vedomosť, o tom že zmluvný vzťah končí 22.11.2016, čo potvrdil aj vo svojom vyjadrení žalobca. Čiže obaja mali vedomosť, aká je pohľadávka zo zmluvy vyčíslená v celkovej sume a túto si mohli podať na súd včas. Keďže išlo v tomto prípade o plnenie zo zrušenej zmluvy a dňom 22.11.2016 mal žalobca vedomosť v akej sume je pohľadávka vyčíslená začala mu plynúť 2-aj ročná premlčacia lehota na uplatnenie si práva na súde. V prípade, že táto mu uplynula a žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd správne rozhodol, ak žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. b) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

8.Z obsahu žalobcovho odvolania vyplýva odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), ktorý spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

9.Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach,

právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

10. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

12. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len SR) opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo strán sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

13. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

14. Napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods.2 CSP, zásadám súdnej praxe, je nepreskúmateľný a nie je riadne odôvodnený.

15. Z odôvodnenia napádaného rozhodnutia, nie je zrejmé, prečo súd považoval dátum podania žaloby 22.1.2019, keď z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba, podľa zistení odvolacieho súdu, bola podaná na Okresný súd Banská Bystrica 25.10.2018, vedená pod č. k. 24Up/881/2018. Rovnako nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd považoval, že ide o spor na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže premlčanie počítal podľa § 107 O. z., pričom zo žaloby vyplýva, že ide o spotrebiteľský spor vzniknutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Po vrátení veci bude súd prvej inštancie povinný zaujať stanovisko k námietke premlčania tak, aby bolo zrejmé ako dospel k záveru, že nárok je premlčaný, kedy začala plynúť premlčacia doba a kedy skončila, podľa ktorých ustanovení počítal premlčanie a z akého dôvodu. V prípade, že súd dôjde k záveru, že nárok nie je premlčaný, vykoná dokazovanie potrebné na rozhodnutie v merite veci a svoje

rozhodnutie riadne odôvodní v súlade s požiadavkami podľa § 220 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto konania (§ 396 ods.3 CSP).

17.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.